

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/81/EEG wat betreft de mogelijkheid een verlaagd accijnstarief toe te passen op bepaalde minerale oliën die biobrandstoffen bevatten en op biobrandstoffen

(2002/C 103 E/15)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 547 def. — 2001/0266(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 17 december 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 6 van het Verdrag bepaalt dat milieubescherming in het beleid van de Gemeenschap moet worden geïntegreerd met het oog op het bevorderen van duurzame ontwikkeling.
- (2) Als partij bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, goedgekeurd bij Besluit 94/69/EG van de Raad ⁽¹⁾, heeft de Gemeenschap zich ertoe verbonden de maatregelen ten uitvoer te leggen die noodzakelijk zijn om de concentraties van broeikasgassen in de atmosfeer te stabiliseren op een niveau waarop iedere gevaarlijke verstoring van het klimaatsysteem wordt voorkomen.
- (3) De Raad heeft in zijn resolutie van 8 juni 1998 ⁽²⁾ zijn steun uitgesproken voor een door de Commissie voorgestelde communautaire strategie en een actieplan betreffende duurzame energiebronnen, met het verzoek om specifieke maatregelen ten gunste van biobrandstoffen, dit wil zeggen motor- of verwarmingsbrandstoffen die afkomstig zijn van hernieuwbare energiebronnen.
- (4) De mededeling van de Commissie „Duurzame ontwikkeling in Europa voor een betere wereld: Een strategie van de Europese Unie voor duurzame ontwikkeling” ⁽³⁾ benadrukt de belangrijke rol van alternatieve brandstoffen, waaronder biobrandstoffen, in de strijd tegen de klimaatverandering en bij de ontwikkeling van schone energiebronnen.
- (5) De ontwikkeling van biobrandstoffen is bevorderlijk voor de diversiteit van de energiebronnen waarover de Gemeenschap kan beschikken, en draagt aldus bij tot de veiligstelling van haar energievoorziening op de middellange en lange termijn.
- (6) De relatieve prijzen van de energieproducten zijn kernparameters in het milieu-, energie- en vervoerbeleid van

de Gemeenschap. Aangezien de biobrandstoffen aan accijnzen zijn onderworpen uit hoofde van Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën ⁽⁴⁾, zouden de hogere productiekosten voor biobrandstoffen ten opzichte van die voor fossiele motor- en verwarmingsbrandstoffen met een aangepaste differentiëring van de accijns kunnen worden opgevangen en zou de sector zich aldus kunnen ontwikkelen.

- (7) Het is derhalve dienstig een communautair kader voor accijnsverlagingen ten gunste van biobrandstoffen vast te stellen dat bevorderlijk is voor een beter functioneren van de interne markt en de lidstaten en de marktdeelnemers de passende rechtszekerheid biedt.
- (8) Deze fiscale differentiëringmaatregelen moeten worden geïntegreerd in een samenhangend geheel van technische, regelgevende en economische maatregelen. Richtlijn [...] van het Europees Parlement en de Raad van [...] [tot bevordering van het gebruik van biotransportbrandstoffen] stelt met name een verplicht minimumpercentage vast voor de hoeveelheid biobrandstoffen in alle verkochte brandstoffen.
- (9) Het is dienstig de lidstaten de nodige vrijheid te geven bij de vaststelling en uitvoering van beleidsmaatregelen die zijn aangepast aan de nationale omstandigheden.
- (10) Het is dienstig concurrentievervalsing tegen te gaan en een kostprijsverlagende prikkel voor producenten en distributeurs van biobrandstoffen te handhaven, met name door de instelling in de lidstaten van mechanismen voor accijnsverlaging die worden aangepast naargelang de ontwikkeling van de grondstofprijzen op de markt.
- (11) In bepaalde gevallen dienen verlaagde accijnstarieven die onder de bij Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën ⁽⁵⁾ vastgestelde minima liggen, te kunnen worden aanvaard.
- (12) Voor het lokale openbare passagiersvervoer, inclusief taxi's, en voertuigen die onder de verantwoordelijkheid van een overheidsorgaan vallen, moeten specifieke maatregelen worden genomen. Voorts moet in een overgangperiode worden voorzien voor de biobrandstoffen die in onvermengde vorm worden gebruikt en waarvoor op 1 januari 2001 een volledige vrijstelling van accijns gold.

⁽¹⁾ PB L 33 van 7.2.1994, blz. 11.

⁽²⁾ PB C 198 van 24.6.1998, blz. 1.

⁽³⁾ COM(2001) 264 def./2 van 19.6.2001.

⁽⁴⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 12. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG (PB L 365 van 31.12.1994, blz. 46).

⁽⁵⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG.

- (13) De onder belastingcontrole ten uitvoer gelegde differentiëeringsmaatregelen kunnen worden aangevuld met verdere vrijstellingen en verlagingen van de accijns overeenkomstig de in artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG bedoelde procedure. Uiterlijk op 31 december 2007 dient de Commissie bij de Raad verslag uit te brengen over deze aanvullende maatregelen.
- (14) Het is dienstig de duur van de verlaging van de accijnstarieven te beperken, teneinde een follow-up van hun toepassing mogelijk te maken.
- (15) Een meerjarenprogramma van maximaal zes jaar komt tegemoet aan de planningsbehoeften voor investeringsprojecten in de betrokken sectoren.
- (16) Om binnen de werkingssfeer van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop ⁽¹⁾ te valen, moeten bepaalde biobrandstoffen, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof, met minerale oliën worden gelijkgesteld. Aan de hand van uitvoeringsbepalingen moet op communautair niveau kunnen worden gedefinieerd wat dient te worden verstaan onder een product dat bestemd is voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof.
- (17) De bepalingen van de onderhavige richtlijn doen geen afbreuk aan de toepassing van artikel 27, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken ⁽²⁾, wat betreft de verplichte vrijstelling voor gedatureerde alcohol en de regels voor het verkeer daarvan, aangezien de onderhavige fiscale regeling uitsluitend mag worden toegepast op de specifieke gevallen waarin gedatureerde alcohol als motorbrandstof dan wel als additief voor een motorbrandstof in de zin van artikel 2, lid 3, van Richtlijn 92/81/EEG wordt gebruikt.
- (18) Daar de nodige maatregelen ter uitvoering van de onderhavige richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾, dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit te worden vastgesteld.
- (19) Er dient te worden bepaald dat de lidstaten de door hen vastgestelde nationale fiscale maatregelen voor biobrandstoffen ter informatie mededelen aan de Commissie. Deze mededelingsplicht onthefte de lidstaten niet van de in artikel 88, lid 3, van het Verdrag bedoelde kennisgevingsplicht. Deze richtlijn loopt niet vooruit op de uitkomst van eventuele procedures inzake staatssteun die overeenkomstig de artikelen 87 en 88 van het Verdrag kunnen worden ingesteld.

⁽¹⁾ PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/47/EG (PB L 193 van 29.7.2000, blz. 73).

⁽²⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

(20) Richtlijn 92/81/EEG dient derhalve te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 92/81/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 2, lid 1, worden de volgende punten m) en n) toegevoegd:

„m) de producten van de GN-codes 1507 tot 1518, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof;

n) de producten van GN-code 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof.”

2. Aan artikel 2 bis, lid 1, worden de volgende punten f) en g) toegevoegd:

„f) de producten van de GN-codes 1507 tot 1518, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof;

g) de producten van GN-code 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof.”

3. Het volgende artikel 2 ter wordt ingevoegd:

„Artikel 2 ter

Voor de toepassing van artikel 2, lid 1, onder m) en n), en artikel 2 bis, lid 1, onder f) en g), wordt wat onder „product dat bestemd is voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof” dient te worden verstaan, volgens de in artikel 9 bis, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.”

4. Het volgende onderdeel II bis wordt ingevoegd:

„II bis. Verlagingen voor biobrandstoffen

Artikel 8 ter

Onverminderd artikel 8 septies mogen de lidstaten van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2010, onder belastingcontrole, een verlaagd accijnstarief toepassen op de in artikel 2 bedoelde accijnsproducten, wanneer zij zijn samengesteld uit een of meer van onderstaande biobrandstoffen of deze bevatten:

a) producten van de GN-codes 1507 tot 1518, 4401 en 4402;

b) producten van de GN-codes 2207 20 00 en 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn;

- c) producten afkomstig van biomassa;
 d) water (GN-codes 2201 en 2851 00 10).

Onder „biomassa” wordt verstaan: de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen uit de landbouw (met inbegrip van plantaardige en dierlijke stoffen), de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, alsmede de biologisch afbreekbare fractie van industrieel en huishoudelijk afval.

Artikel 8 quater

1. De verlaging van het accijnsrecht ingevolge de toepassing van het in artikel 8 ter bedoelde verlaagde tarief mag niet hoger zijn dan het bedrag dat aan accijns verschuldigd zou zijn op het volume biobrandstoffen in de voor de genoemde verlaging in aanmerking komende producten.

2. Het niveau van de belastingen die de lidstaten heffen op de producten die uit in artikel 8 ter bedoelde biobrandstoffen zijn samengesteld of deze bevatten, mag niet lager zijn dan de bij Richtlijn 92/82/EEG vastgestelde minima.

Wanneer deze producten zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als motorbrandstof, mag het niveau van de belastingen evenwel niet lager liggen dan 50 % van het bedrag van de normale accijns die de lidstaat op de overeenkomstige brandstoffen toepast.

Onder „niveau van de belastingen” wordt verstaan: het totale aan indirecte belastingen geheven bedrag, met uitzondering van de belasting over de toegevoegde waarde, rechtstreeks of onrechtstreeks berekend op basis van de hoeveelheid verbruikt product.

3. De lidstaten die op 1 januari 2001 volledige vrijstelling verleenden voor uitsluitend uit biobrandstoffen samengestelde producten, kunnen deze volledige vrijstelling blijven verlenen tot 31 december 2003.

Artikel 8 quinquies

1. De producten die uit de in artikel 8 ter bedoelde biobrandstoffen zijn samengesteld of deze bevatten, en die worden verbruikt door het lokale openbare passagiersvervoer, inclusief taxi's, en door voertuigen die onder de verantwoordelijkheid van een overheidsorgaan vallen, kunnen in aanmerking komen voor een aanvullende verlaging, onder belastingcontrole, die overeenstemt met de in artikel 8 ter bedoelde verlaging.

2. De in artikel 8 quater, lid 2, tweede alinea, bedoelde beperking geldt niet voor het in lid 1 bedoelde geval.

Artikel 8 sexies

De door de lidstaten toegepaste accijnsverlagingen worden aangepast naargelang de ontwikkeling van de grondstofprijzen op de markt, teneinde te vermijden dat zij bij een blijvende verhoging van de prijs van ruwe olie tot een overcompensatie van de extra kosten van de productie van biobrandstoffen zouden leiden.

De aanpassing van de accijns is afhankelijk van de schommelingen in de prijs van de ruwe olie in de loop van de twaalf voorafgaande maanden. Deze prijschommelingen worden geëvalueerd aan de hand van de gemiddelde maandprijzen van de zogenoemde „Brent dated”.

Artikel 8 septies

1. De in artikel 8 ter bedoelde accijnsverlaging kan door een overheid aan een marktdeelnemer worden toegekend in het kader van een meerjarenprogramma door middel van een machtiging die langer dan één kalenderjaar geldig is. De geldigheidsduur van deze machtiging mag een periode van zes opeenvolgende jaren niet overschrijden en kan eventueel worden verlengd.

2. In het kader van een meerjarenprogramma waarvoor vóór 31 december 2010 door een overheid machtiging is verleend, mogen de lidstaten de in artikel 8 ter bedoelde accijnsverlaging na 31 december 2010 blijven toepassen tot de datum waarop dit meerjarenprogramma afloopt, zonder dat dit nadien nog kan worden verlengd.

Artikel 8 octies

De lidstaten zenden de Commissie uiterlijk 31 december 2002 en vervolgens om de twaalf maanden de lijst van overeenkomstig dit onderdeel II bis toegepaste accijnsverlagingen.

Artikel 8 nonies

Uiterlijk op 31 december 2007 brengt de Commissie bij de Raad verslag uit over de fiscale, economische, landbouwkundige, energie-, industriële en milieuaspecten van de overeenkomstig dit onderdeel II bis toegekende verlagingen. Zij brengt eveneens verslag uit over de verdere vrijstellingen en verlagingen die voor biobrandstoffen zijn toegekend overeenkomstig de procedure van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EG. In voorkomend geval dient zij voorstellen tot opheffing, wijziging of verlenging in.”

5. Onderdeel IV wordt als volgt gewijzigd:

- a) Het opschrift wordt vervangen door:
 „Algemene en slotbepalingen”;

b) Het volgende artikel 9 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 9 bis

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 24, lid 1, van Richtlijn 92/12/EEG ingestelde Accijnscomité.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7 van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.”

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december

2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.